

Sygn. akt VII U 1606/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 marca 2018 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Monika Roslan-Karasińska

Protokolant: praktykant Karol Szej

po rozpoznaniu w dniu 28 marca 2018 r. w Warszawie

sprawy (...) sp. z o.o. z siedzibą w W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych(...) Oddział w W.

o wysokość zadłużenia z tytułu nieopłaconych składek

na skutek odwołania (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

z dnia 15 września 2017 r. znak: (...) oraz o decyzji z dnia 30 listopada 2017 r. znak: (...)

1. umarza postępowanie w zakresie odwołania (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 15 września 2017 r. znak: (...) w zakresie zmienionym decyzją Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 30 listopada 2017 r. znak: (...),

2. w pozostałym zakresie oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

(...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. w dniu 7 listopada 2017 roku złożyła odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 15 września 2017 roku, nr: (...), określającej wysokość zadłużenia z tytułu nieopłaconych składek.

Zaskarżonej decyzji odwołująca zarzuciła naruszenie prawa materialnego tj. art. 32 w zw. z art. 24 ust. 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych poprzez błędną wykładnię, w tym niewłaściwe zastosowanie, które polegało m.in. na nieuwzględnieniu przedawnionych składek, nieprzesłaniu spółce wezwań do zapłaty, w tym upomnień. W uzasadnieniu swojego stanowiska odwołująca spółka wskazała, że nie zgadza się decyzją z dnia 15 września 2017 roku, ponieważ zostały w niej ujęte składki już przedawnione. Ponadto strona odwołująca podała, że organ rentowy był zobowiązany udzielać spółce informacji dotyczących wiarygodności oraz przysyłać upomnienia. Spółka natomiast nie otrzymała tych dokumentów dlatego też jej zdaniem decyzja z tego powodu winna zostać uchylona. Powołując się na treść art. 24 ust. 4 ustawy systemowej odwołująca wskazała, że należności z tytułu składek za 2010, 2011 oraz 2012 uległy przedawnieniu. Ponadto odwołująca wskazała, że fakt nieotrzymania od organu rentowego upomnień, nie powinien obciążać jej ich kosztami w wysokości 8,80 zł za każde. (odwołanie z dnia 7 listopada 2017 roku, k. 2 - 3 a.s.)

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 29 listopada 2017 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. wniósł o jego oddalenie.

W uzasadnieniu swojego stanowiska organ rentowy wskazał, że w związku z figurującym na koncie płatnika składek (...) sp. z o.o. zadłużeniem, w dniu 10 maja 2017 roku wysłał do niego zawiadomienie o wszczęciu postępowania w sprawie określenia wysokości należności z tytułu składek ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, FP i FGŚP. Zawiadomienie o zakończeniu postępowania dowodowego umożliwiającego wydanie decyzji, zawierające pouczenie o prawie do wypowiedzenia co do zebranych dowodów i materiałów w sprawie zostało odebrane przez płatnika składek w dniu 27 czerwca 2017 roku. Organ rentowy zaznaczył, że płatnik składek nie wniósł zastrzeżeń. W związku z powyższym dnia 15 września 2017 roku organ rentowy wydał decyzję stwierdzającą wysokość zadłużenia z tytułu nieopłaconych składek. Z uwagi na wniesione odwołanie organ rentowy podał, że dokonał ponownej analizy sprawy i stwierdził, że za okres od lutego 2011 roku do lipca 2011 roku nie wystąpiły przesłanki zawieszenia biegu terminu przedawnienia z uwagi doręczenie płatnikowi składek tytułów wykonawczych - w 19 grudnia 2011 roku. Ponadto skutecznie doręczone w dniu 16 maja 2017 roku zawiadomienie o wszczęciu postępowania, również spowodowało zawieszenie biegu terminu przedawnienia. Zatem składki na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, FP i FGŚP za okres od lutego 2011 roku do lipca 2011 roku oraz od maja 2012 roku zdaniem organu rentowego nie uległy przedawnieniu. Organ rentowy przyznał, że część zadłużenia z tytułu składek za okres od października 2010 roku do stycznia 2011 roku oraz z kwiecień 2012 roku w kwocie 5,984,30 zł wykazana w zaskarżonej decyzji uległa przedawnieniu. W odniesieniu natomiast do zarzutu, iż płatnik składek nie był informowany o zadłużeniu, organ rentowy wskazał, iż kierował do płatnika składek liczne upomnienia. (odpowiedź na odwołanie, k. 5 – 6 a.s.)

Pismem z dnia 5 grudnia 2017 roku organ rentowy poinformował Sąd, że wydał w dniu 30 listopada 2017 roku decyzję zmieniającą zaskarżoną decyzję z dnia 15 września 2017 roku. W związku z tym wniósł o umorzenie postępowania w zakresie w jakim decyzja z dnia 30 listopada 2017 roku zaspokoiła roszczenie odwołującej oraz o oddalenie odwołania w pozostałym zakresie. (pismo z dnia 5 grudnia 2017 roku, k. 9 a.s.)

W dniu 5 stycznia 2018 roku (...) Sp. z o.o. wniosła odwołanie również od decyzji z dnia 30 listopada 2017 roku. W uzasadnieniu odwołania spółka powołała co do zasady tę samą argumentację jak w odwołaniu od decyzji z dnia 15 września 2017 roku. (odwołanie z dnia 5 stycznia 2018 roku, k. 3 – 4 akt VII U 178/18)

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 5 lutego 2018 roku organ rentowy podtrzymał dotychczasowe stanowisko i wniósł o oddalenie odwołania od decyzji z dnia 30 listopada 2017 roku. (odpowiedź na odwołanie z dnia 5 lutego 2018 roku, k. 6 – 7 akt VII U 178/18)

Zarządzeniem z dnia 9 lutego 2018 roku Sąd połączył do łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy z odwołań od decyzji z dnia 15 września 2017 roku oraz z dnia 30 listopada 2017 roku. (zarządzenie z dnia 9 lutego 2018 roku, k. 9 akt VII U 178/18)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Płatnik składek (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. posiada zadłużenie z tytułu nieopłaconych składek.

Organ rentowy kierował do spółki upomnienia wzywając do uregulowania należności:

- (...) - (...) w dniu 6 maja 2011 roku za okres od października 2010 do stycznia 2011 roku - doręczone w dniu 31 maja 2011 roku;
- (...) - (...) w dniu 29 września 2011 roku za okres od lutego 2011 roku do lipca 2011 roku - doręczone w dniu 11 października 2011 roku;

- (...) - (...) w dniu 5 września 2013 roku za okres od czerwca 2013 do lipca 2013 roku - doręczone w dniu 24 września 2013 roku;
- (...) - (...) w dniu 30 października 2013 roku za okres od sierpnia 2013 roku do września 2013 roku - doręczone płatnikowi w dniu 19 listopada 2013 roku;
- (...) - (...) w dniu 30 stycznia 2014 roku za okres od listopada 2013 roku do grudnia 2013 roku - doręczone w dniu 5 lutego 2014 roku;
- (...) - (...) w dniu 12 marca 2014 roku za styczeń 2014 roku - doręczone w dniu 21 marca 2014 roku;
- (...) - (...) w dniu 5 maja 2014 roku za okres od lutego 2014 roku do marca 2014 roku - doręczenie zastępcze w dniu 23 maja 2014 roku;
- (...) - (...) w dniu 26 listopada 2014 roku za okres od września 2014 roku do października 2014 roku - doręczenie zastępcze w dniu 16 grudnia 2014 roku;
- (...) - (...) w dniu 14 stycznia 2015 roku za listopad 2014 - doręczone dniu 3 lutego 2015 roku;
- (...) - (...) w dniu 11 marca 2015 roku za okres od grudnia 2014 do stycznia 2015 roku - doręczone w dniu 17 marca 2015 roku;
- (...) - (...) w dniu 9 kwietnia 2015 roku za luty 2015 roku - doręczone w dniu 13 kwietnia 2015 roku;
- (...) - (...) w dniu 5 maja 2015 roku za marzec 2015 roku – doręczone w dniu 27 maja 2015 roku;
- (...) - (...) w dniu 5 czerwca 2015 roku za kwiecień 2015 roku - doręczone w dniu 9 czerwca 2015 roku. (upomnienia wraz z potwierdzeniami odbioru, k. 3 – 15, k. 52 - 108 a.r.)

Organ rentowy wystawił w sprawie tytułu wykonawcze nr (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), które zostały doręczone spółce w dniu 19 grudnia 2011 roku. (tytułu wykonawcze, k. 26 – 48 a.r., potwierdzenie odbioru, k. 22 a.r.)

W dniu 10 maja 2017 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. wszczął z urzędu postępowanie w sprawie określenia wysokości należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy, które zostało zakończone w dniu 12 czerwca 2017 roku. (zawiadomienie o wszczęciu postępowania, k. 112 a.r.)

W wyniku przeprowadzenia ww. postępowania organ rentowy wydał w dniu 15 września 2017 roku, nr: (...), na podstawie, której stwierdził, że (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. jest dłużnikiem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

Organ rentowy ustalił, że zadłużenie wraz z należnymi odsetkami za zwłokę naliczonymi na dzień wydania decyzji wynosi łącznie 158.946,72 zł, w tym:

1. z tytułu:

- składek na ubezpieczenia społeczne w ramach zakresów numerów deklaracji 01-39 za okres od października 2010 roku do sierpnia 2015 roku w kwocie - 79.805,04 złotych;
- odsetek za zwłokę: 32.579,00 zł
- kosztów upomnienia: 172,00 zł

- kosztów egzekucyjnych: 1.529,30 zł

2. z tytułu:

- składek na ubezpieczenie zdrowotne w ramach zakresów numerów deklaracji 01-39 za okres od października 2010 roku do sierpnia 2015 roku w kwocie:
25.421,05 zł;
- odsetek za zwłokę: 9.517,00 zł;
- kosztów upomnienia: 172,00 zł;
- kosztów egzekucyjnych: 576,60 zł;

3. z tytułu:

- składek na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w ramach zakresów numerów deklaracji 01-39 za okres od października 2010 roku do sierpnia 2015 roku w kwocie: 6.310,93 zł
- odsetek za zwłokę: 2.567,00 zł
- kosztów upomnienia: 154,40 zł
- kosztów egzekucyjnych: 142,40 zł.

(decyzja z dnia 15 września 2017 roku, nr: (...), k. 128 a.r.)

Od niekorzystnej dla siebie decyzji organu rentowego z dnia 15 września 2017 roku, spółka (...) wniosła odwołanie do tut. Sądu, inicjując tym samym niniejsze postępowanie (odwołanie z dnia 7 listopada 2017 roku, k. 2 - 3 a.s.).

W związku z podniesionym w odwołaniu zarzutem przedawnienia organ rentowy w dniu 30 listopada 2017 roku zmienił decyzję z dnia 15 września 2017 roku ustalając, że zadłużenie wraz z należnymi odsetkami za zwłokę naliczonymi na dzień wydania decyzji tj. 30 listopada 2017 roku wynosi łącznie 150.844,82 zł w tym:

1) z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne za okres od lutego 2011 roku do lipca 2011 roku, od maja 2012 roku do sierpnia 2015 roku w kwocie 75.312,88 zł, odsetek za zwłokę w kwocie 31.170,00 zł, kosztów upomnienia w kwocie 136,80 zł, kosztów egzekucyjnych w kwocie 1.364,20 zł.

2) z tytułu składek na ubezpieczenie zdrowotne za okres o od lutego 2011 roku do lipca 2011 roku, od maja 2012 roku do sierpnia 2015 roku w kwocie 24.288,22 zł, odsetek za zwłokę w kwocie 9.243,00 zł, kosztów upomnienia w kwocie 136,80 zł, kosztów egzekucyjnych w kwocie 522,10 zł.

3) z tytułu składek na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za okres od lutego 2011 roku do lipca 2011 roku, od maja 2012 roku do sierpnia 2015 roku w kwocie 5 951,62 zł, odsetek za zwłokę w kwocie 2.458,00 zł, kosztów upomnienia w kwocie 136,80 zł, kosztów egzekucyjnych w kwocie 124,40 zł. (decyzja z dnia 30 listopada 2017 roku, nr (...), k. nienumerowana a.r.)

Od decyzji z dnia 30 listopada 2017 roku płatnik składek również złożył odwołanie. (odwołanie z dnia 5 stycznia 2018 roku, k. 3 – 4 akt VII U 178/18)

Stan faktyczny sprawy, Sąd Okręgowy ustalił na podstawie dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach organu rentowego oraz zgromadzonych w toku postępowania. Dokumenty dające podstawę dla poczynienia ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie, Sąd uznał za autentyczne i wiarygodne. Ich treść i forma nie budziły zastrzeżeń i

wątpliwości stron postępowania, nie ujawniły się też takie okoliczności, które należałoby brać pod uwagę z urzędu, a które podważałyby wiarygodność tej kategorii dowodów i godziły w ich moc dowodową od strony materialnej, czy formalnej. Dokumenty urzędowe stanowiły zatem dowód tego, co zostało w nich urzędowo zaświadczone (art. 244 k.p.c.).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołania(...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 15 września 2017 roku, nr (...) oraz z dnia 30 listopada 2017 roku, nr (...) okazały się niezasadne.

Na wstępie zaważyć należało, iż płatnik składek jako pierwsze wniósł odwołanie od decyzji z dnia 15 września 2017 roku podnosząc w nim zarzut przedawnienia w zakresie dotyczącym składek za rok 2010, 2011 oraz 2012. Organ rentowy uwzględnił w części podniesiony zarzut i decyzją z dnia 30 listopada 2017 roku zmienił decyzję z dnia 15 września 2017 roku uznając za przedawnione składki na ubezpieczenie społeczne, zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za okres od października 2010 roku do stycznia 2011 roku oraz za kwiecień 2012 roku.

Zgodnie z art. 477¹³ § 1 kodeksu postępowania cywilnego (Dz.U. z 2018 r., poz.155 t.j., dalej: k.p.c.) zmiana przez organ rentowy zaskarżonej decyzji przed rozstrzygnięciem sprawy przez sąd - przez wydanie decyzji uwzględniającej w całości lub w części żądanie strony - powoduje umorzenie postępowania w całości lub w części. Poza tym zmiana lub wykonanie decyzji nie ma wpływu na bieg sprawy.

W myśl ww. przepisu uznać należało, iż organ rentowy zmieniając decyzję z dnia 15 września 2017 roku uwzględnił w części żądanie odwołującej co determinowało konieczność umorzenia postępowania w tym zakresie. Mając zatem powyższe na uwadze Sąd na podstawie art. 477¹³ § 1 k.p.c. w pkt 1 sentencji wyroku umorzył postępowanie w niniejszej sprawie w zakresie odwołania od decyzji z dnia 15 września 2017 roku w zakresie zmienionym decyzją z dnia 30 listopada 2017 roku.

Odnosząc się do odwołania płatnika składek obejmującego zadłużenie za okres od lutego 2011 roku do lipca 2011 roku oraz od maja 2012 roku do sierpnia 2015 roku Sąd zważył, że zgodnie z dyspozycją art. 46 ust. 1 oraz art. 47 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz. U. 2016, poz. 963 ze zm., dalej: ustawa systemowa) płatnik składek jest obowiązany według zasad wynikających z przepisów ustawy obliczać, potrącać z dochodów ubezpieczonych, rozliczać oraz opłacać należne składki za każdy miesiąc kalendarzowy a także przysyłać deklarację rozliczeniową, imienne raporty miesięczne oraz opłaca składki za dany miesiąc.

Zgodnie z przepisem art. 23 ust. 1 ustawy systemowej od nieopłaconych w terminie składek należne są od płatnika składek odsetki za zwłokę, na zasadach i w wysokości określonych w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 roku Ordynacja podatkowa (Dz. U. 2015, poz. 749 ze zm., dalej: o.p.).

Na zasadzie art. 32 ustawy systemowej, do składek na Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i Fundusz Emerytur Pomostowych oraz na ubezpieczenie zdrowotne w zakresie: ich poboru, egzekucji, wymierzania odsetek za zwłokę i dodatkowej opłaty, przepisów karnych, dokonywania zabezpieczeń na wszystkich nieruchomościach, ruchomościach i prawach zbywalnych dłużnika, odpowiedzialności osób trzecich i spadkobierców oraz stosowania ulg i umorzeń stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące składek na ubezpieczenia społeczne.

Wskazać również należy, iż zgodnie z treścią art. 46 ust. 1 zd. 2 ustawy systemowej, w przypadku opłacania składek po terminie płatnik składek obowiązany jest do obliczenia i zapłaty odsetek za zwłokę, przy czym odsetki te obliczane są od dnia następującego po dniu upływu płatności składek (art. 23 ust. 1 ustawy systemowej). Na mocy delegacji art. 49 ust. 1 cytowanej ustawy systemowej, szczegółowe zasady i tryb postępowania w sprawach rozliczania składek uregulowane zostały rozporządzeniem Rady Ministrów z 18 kwietnia 2008 roku w sprawie szczegółowych zasad i trybu

postępowania w sprawach rozliczania składek, do których poboru jest zobowiązany Zakład Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. 2008, Nr 78, poz. 465 ze zm.).

Obowiązek naliczenia odsetek za zwłokę nie jest zależny od okoliczności powstania zaległości składkowej, ani od woli stron stosunku ubezpieczeniowego. Jak wyjaśniono w orzecznictwie Sądu Najwyższego, należności z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne wynikają ze zobowiązania powstającego z dniem zaistnienia zdarzenia, z którym przepisy prawa ubezpieczeń społecznych łączą powstanie takiego zobowiązania. Obowiązek samoobliczenia i opłacenia składek na ubezpieczenie społeczne powstaje zatem z mocy samego prawa za każdy okres ubezpieczenia (miesiąc kalendarzowy), a ewentualna decyzja organu ubezpieczeń społecznych ustalająca wysokość zobowiązania składkowego lub zaległości z tytułu nieopłaconych w terminie zobowiązań składkowych (oraz wysokości odsetek) ma charakter wyłącznie deklaratoryjny. Oznacza to w szczególności, że zaległości w opłacaniu składek na ubezpieczenie społeczne powstają każdorazowo w datach zaktualizowania się obowiązku samoobliczenia i opłacenia składki na ubezpieczenie społeczne w terminach określonych w przepisach prawa ubezpieczeń społecznych. Inaczej rzecz ujmując, nieopłacona w ustawowo określonym terminie składka na ubezpieczenie społeczne powoduje powstanie od tej daty zaległości składkowej z mocy samego prawa (por. uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 23 października 2006 roku, I UK 126/06, OSNP 2007 nr 21 - 22, poz. 331; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 30 stycznia 2008 roku, I UK 187/07, OSNP 2009/7-8/104, uzasadnienie uchwały składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z 13 maja 2009 roku, I UZP 4/09, OSNP 2009/23-24/319).

Bezspornie na odwołującej, która była płatnikiem składek spoczywał obowiązek obliczania, rozliczania oraz opłacania należnych składek za każdy miesiąc kalendarzowy. Wbrew powyższemu obowiązkowi spółka nie opłaciła składek na ubezpieczenie społeczne, zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za okres za okres od lutego 2011 roku do lipca 2011 roku oraz od maja 2012 roku do sierpnia 2015 roku.

Odnosząc się do podniesionego przez odwołującą zarzutu przedawnienia za okres od lutego 2011 roku do lipca 2011 roku oraz od maja 2012 roku do sierpnia 2015 roku Sąd podzielił stanowisko organu rentowego, iż należności składkowe za ten okres nie uległy przedawnieniu. Zgodnie z art. 24 ust. 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych należności z tytułu składek ulegają przedawnieniu po upływie 5 lat licząc od dnia, w którym stały się wymagalne. Powyższy – 5-letni termin przedawnienia należności z tytułu składek został wprowadzony od 1 stycznia 2012 roku na mocy nowelizacji ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych dokonanej w art. 11 pkt 1 ustawy z 16 września 2011 roku o redukcji niektórych obowiązków obywateli i przedsiębiorców (Dz.U. z 2011 r., nr 232, poz. 1378). Jednocześnie w art. 27 ust. 1 ustawy systemowej przewidziano, że ów 5-letni okres przedawnienia (krótszy od obowiązującego do 31 grudnia 2011 roku 10-letniego okresu przedawnienia) stosuje się do składek, których bieg przedawnienia rozpoczął się (tak jak w niniejszej sprawie) przed 1 stycznia 2012 roku.

Należy ponadto zaznaczyć, iż zgodnie z art. 24 ust. 5a, 5b i 5e-6 ustawy systemowej zawieszenie terminu przedawnienia następuje w przypadku:

- 1) zawarcia umowy w przedmiocie rozłożenia należności z tytułu składek na raty - od dnia zawarcia tej umowy do dnia terminu płatności odroczonej należności z tytułu składek lub ostatniej raty;
- 2) podjęcia pierwszej czynności zmierzającej do wyegzekwowania należności z tytułu składek, o której dłużnik został zawiadomiony - od dnia podjęcia tej czynności do dnia zakończenia postępowania egzekucyjnego.
- 3) wystąpienia zagadnienia prawnego, od którego uzależnione jest wydanie decyzji, a którego rozstrzygnięcie należy do właściwości innego organu lub sądu - do dnia, w którym decyzja innego organu stała się ostateczna lub orzeczenie sądu uprawomocniło się, nie dłużej jednak niż przez 2 lata;
- 4) wydania przez Zakład decyzji ustalającej obowiązek podlegania ubezpieczeniom społecznym, podstawę wymiaru składek lub obowiązek opłacania składek na te ubezpieczenia - od dnia wszczęcia postępowania do dnia, w którym decyzja stała się prawomocna;

5) śmierci spadkodawcy - od dnia śmierci spadkodawcy do dnia uprawomocnienia się postanowienia sądu o stwierdzeniu nabycia spadku albo zarejestrowania aktu poświadczenia dziedziczenia, nie dłużej jednak niż do dnia, w którym upłynęły 2 lata od śmierci spadkodawcy.

Nie ulega wątpliwości w ocenie Sądu, że organ rentowy doręczając odwołującej w dniu 19 grudnia 2011 roku tytuły wykonawcze oraz w dniu 16 maja 2017 roku zawiadomienie o wszczęciu postępowania spowodował zawieszenie biegu terminu przedawnienia w rozumieniu art. 24 ust. 5a ustawy systemowej, tj. podjął czynności zmierzające do wyegzekwowania należności z tytułu składek. Biorąc pod uwagę powyższe należności z tytułu składek objęte zaskarżoną decyzją z dnia 30 listopada 2017 roku nie uległy przedawnieniu.

Ponadto Sąd w toku niniejszego postępowania miał na uwadze stanowisko judykatury zgodnie z którym, że jeśli organ rentowy w wyniku przeprowadzonego postępowania kontrolnego ustali, iż płatnik nie uiścił prawidłowo składek na ubezpieczonych, w toku postępowania odwoławczego przed sądem ubezpieczeń społecznych to na płatniku spoczywa ciężar wykazania, iż składki zostały przez niego opłacone w prawidłowej wysokości. (np. wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 13 grudnia 2017 roku, sygn. akt III AUa 1125/17). W orzecznictwie podnosi się przy tym, iż obowiązek wskazania dowodów obciąża przede wszystkim strony, które mają obowiązek wyraźnego powołania konkretnego środka dowodowego. Jednocześnie rzeczywistego znaczenia nabierają reguły rozkładu ciężaru dowodu, wynikające z art. 6 kodeksu cywilnego, zgodnie z którymi strona odmawiająca uczynienia zadość żądaniu, a więc negująca uprawnienie żądającego, obowiązana jest udowodnić fakty wskazujące na to, że uprawnienie żądającemu nie przysługuje.

W ocenie Sądu odwołująca nie sprostała spoczywającemu na niej ciężarowi dowodowemu, a jej aktywność w toku niniejszego postępowania była znikoma. Powyższe przejawiało się przede wszystkim niewykonaniem zarządzenia Sądu z dnia 12 grudnia 2017 roku (k. 14 a.s.), którym spółka została zobowiązana do wskazania w terminie 14 dni w jakiej konkretnie wysokości dokonane przez nią wpłaty z tytułu składek nie zostały uwzględnione przez organ rentowy w zaskarżonej decyzji oraz do przedstawienia dowodów wpłat składek pod rygorem ujemnych skutków procesowych. Co więcej na wyznaczony termin rozprawy w dniu 28 marca 2018 roku nie stawił się zobowiązany do osobistego stawiennictwa prezes zarządu spółki. Spółka nie wykazała również, aby istotnie organ rentowy nie informował jej o istniejącym zadłużeniu oraz niezasadnie naliczył koszty upomnień. Z dokumentacji zgromadzonej w aktach rentowych jednoznacznie wynika, iż do spółki były wysyłane upomnienia informujące o wysokości zadłużenia, które zostały skutecznie doręczone spółce. Spółka również została poinformowana o toczącym się postępowaniu wyjaśniającym w sprawie ustalenia wysokości zadłużenia, w którym mogła brać aktywny udział. W związku z powyższym Sąd uznał, iż nie została skutecznie zakwestionowana prawidłowość decyzji z dnia 30 listopada 2017 roku, jak i z dnia 15 września 2017 roku w zakresie w jakim nie zostało umorzono postępowanie w sprawie, ponieważ strona odwołująca nie wykazała się jakkolwiek inicjatywą dowodową zarówno w toku postępowania przed organem rentowym jak i w postępowaniu sądowym na okoliczność podnoszonych przez nią twierdzeń.

Mając powyższe okoliczności na uwadze Sąd - na zasadzie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. i przepisów prawa materialnego powołanych wyżej - w pkt 2 sentencji wyroku oddalił w pozostały odwołanie jako bezzasadne.

ZARZĄDZENIE

(...)

(...)